

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΚΑΙ
ΚΤΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΓΓΕΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΓΕΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΡ. 10
ΕΣΤΕΡΙΚΟΥ Φρ. Χρ. 10

Τιμή Φυλλίου

5 λεπτά 5

ΕΙΣΟΣ Δ'

ΑΘΗΝΑΙ, Πέμπτη 1 Μαΐου 1903

ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδός Οικονόμου άριθ. 4 | ΔΡΙΘ. 34

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Αγκαλιάζω με λαχτήρα τή Ζωή και σου-
φάω λείψανα τούς χιμούς της κι' αναπνέω
πρώματά της τή μεθυστικά και λούζομαι
στα πλούσια χρώματά της τάνομάτιστα.

"Εξω αναθρύει ή Ζωή σέ γά, σ' ούρανό,
σέ κύμα.

Κι' αγκαλιάζω με λαχτήρα τή Ζωή... Συ-
πνοώνε δλ' οι κοιμισμένοι πόθοι μου κι' ανα-
πνέουνται όλα νά πεταμένα όνειρά μου και
μερόνουνε όλες οι αστάχωτες ελπίδες μου.

Και τή νύχτ' αὐτή, τή γεμίτη θύματα
και τή σπυριμένη μάγια, Σέ βλέπω.

Και γιορτάζω μαζί Σου τήν Πρωτομαγιά.

*

Μαζί Σου.

Πάντο μαζί Σου.

Σέ μάνοιγεις τήν άνθοστολισμένη χρυσό-
πορτα τής Ζωής.

Τί κι' άν είσαι μακρού μου, τού Καθμού
βασιλίτσου και μίγισσα τού 'Ονειρού;

Τί κι' άν ή μνήμη Σου κοιμάται τήν στιγ-
μή αὐτή γιά μένα;

Τί κι' άν ή φεγγόβουλη ματιά Σου δέν θω-
πεύει παιά, σάν πρώτα, άπιαλά τήν άφωρη
λατρεία μου;

Σέ βλέπω πάντα, γιαν' είσαι γιά μένα,
δ Καλή, τή σύμβολο τής Ζωής, τής 'Αγάπης,
τής Αϊωνιότητος.

*

Σέ βλέπω πάντα. Και περισσότερο άπόψε,
άπό κάθε άλλη φορά.

Τά ρόδα που' ανοίγονται, ή ματιά σου, ά-
νοίγει. Και τή πουλιά που' κελαϊδοῦνε, άπό
Σένα παίρνουν τή λαλιά και τίστέρου που'
λάμπουν, άπό Σένα δανείζονται τή φως και
τά φύλλα που' άργουσαλείουνε, άπό τήν μυρω-
μένη άνιπνοή Σου παίρνουν τήν κίνηση και
τά χρώματα που' σκορπιῶνται άπό τούς κί-
πους κι' άπό τούς κήπους κι' άπό τήν κροσσό-
λια κι' άπό τή βουνά, δικά Σου στολίδια είνε,
τής άνάερης ψυχής Σου στολίδια πολύχρωμα.

⇒

Είνε άμορφη ή Ζωή. Και ή Ζωή μέσ' στα
μάτια Σου καθρεφτίζεται. Και τή Ζωή με τή
μάτια Σου τή βλέπω.

Τί κι' άν τή μάτια Σου δέν με κοιτάζουν
πειά; Τί κι' άν τή 'σφάλισες επίμονα γιά
μένα; Τί κι' άν γι' άλλων γλυκανοίγουν; Τί
κι' άν σ' άλλων τήν άγκαλιά σιγοκλείνουνε;

Δικά μου τή μάτια Σου είνε. Και τάχω
πάντα μπροστά μου και μ' αὐτά βλέπω τήν

Ζωή και μ' αὐτά άντικρίζω άφοβα τήν φθορά
και τή θάνατο

Δικά μου τή μάτια Σου είνε. Και ή φωνή
Σου δική μου. Δικός μου και τής καστανής
Σου κόμης ή φωτοστέφανος.

*

Δικά μου όλα. Είμαι ή Σουλτάνα τους
κι' είμαι ή σκλάβος τους.

"Ελα, κυρά μου—έλα, σκλάβο μου!..

"Οχι πολλά. Μι' άχτίνα τής μνήμης Σου,
μοναχά μι' άχτίνα και γιά λίγο—γιά τή
νύχτ' αὐτή τή ξελογιάστρα και τή όνειρο-
λουσιμένη—σου ζητώ.

Και γι' άντάλλαγμα σου δίνω... Τί να
σου δώσω, που' τούς θησαυρούς όλους τής
Ζωής που' κλείω στο στενό μέσα στήθος μου,
τούς έχω σκορπισμένα άπό καιρό στα πόδια σου,
δ άθάνατα και δ παντοδύναμη 'Αγάπη;

ΒΙΘΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ

ΑΡΧΑΙΟ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Στεφάνια με τή δίκρα του "Ερωτα βρεγμένα,
μείνκατε κεί στην πόρτα της άπ' έξω κρεμασμένα.
Τά φύλλα μη σκλέψετε, και μοναχά 'άν 'δῆτε
τήν άπονη άγάπη μου να βγή άπ' τή φωλιά της,
στην έμμορφή της κεφαλή. στεφάνια, τινχθῆτε
με των ματιών μου τή όροσιά να λούση τή μαλλιά της

Γ. ΑΡΟΣΙΝΗΣ

— ΕΝΑ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

ΑΠΟ τή πολιτική ξηρασία, άπό τή Σαχάρα τού
ρουσφετισμού, σε μία όασι όροσερή—στην Δη-
μαρχία μας. Πρωτομαγιά είνε σήμερα. Γιαν' τή των
λουλουδιών. Τής Ζωής γιορτή. Μακρού λοιπόν άπό
τή σαπίλα. "Εστω και γιά μετ μέρα, έστω και
γιά λίγες στιγμές.

"Ανθρωπο ζητούμε γιά τήν διοίκηση τής χώ-
ρας, κι' ανθρωπο δέν βρίσκουμε. "Ανθρωπο έζη-
τούσαμε και γιά τήν διοίκηση τού Δήμου μας—του
όποιου τά χάγια δέν ήτανε λιγότερα άπό τή γενικά
χάγια μας—και τόν ανθρωπο τόν εύρήκαμε.

Γιατί λοιπόν να μη ελπίσουμε, ότι καθώς ευ-
ρέθηκε ένας ανθρωπος γιά τήν πενιχά ξεχαρβαλωμένο
Δήμο τού Κράτους, δέν θα βρεθῆ κι' ένας ανθρω-

πος, άργά ή γρήγορα, να μας σώσει άπό τή γενικά
ξεχαρβάλωμα;

Αὐτός είνε ή λόγος γιά τόν έποιο ή Δήμος
μας στις ημέρες τού κ. Μερκούρη μεταμορφώθηκε
εις όαση, άνάμεσα στην πλατεία και άμμόδη έ-
ρημο, κι' αὐτός είνε ή λόγος γιά τόν όποιον ήμ-
πορεί να ιδῆ κανείς μέσα στην σημερινή κατάσταση
τήν άνθυρά—γιά να μιλήσουμε τήν γλώσσα τής
ημέρας—του Δήμου μας. τήν μέλλουσαν κατάστα-
σι τής χώρας μας, αν έννοείται, εύρηθῆ ανθρωπος
με τήν θέληση, με τήν δύναμη, και με τήν εύγενή
φιλοδοξία τού Δημάρχου μας, να τήν διοικήση.

— 3 —

ΕΜΕΙΣ δέν θα τή δείξουμε 'δω τί έκαμε και τί
δέν κατόρθωσε ακόμη να λάμψη, πώς παράλαβε
τόν Δήμο και πώς τόν παραδίδει με τήν λήξη
τής τετραετίας στους έκλογείς του. Αὐτά θα τή
'πῆ ή ίδιος μεθαύριο. 'Ο ίδιος θάνοιξη τήν καρ-
διά του στον Λαό. 'Ο ίδιος θα τού τή 'πῆ στρογ-
γυλί και ξάστερα. Έκλεκτός τού Λαού κι' εκλεκτά
στον Λαόν θα μιλήση.

Κι' αὐτό είνε τή σχέδιό του, τή όποιον και μας
έμπιστεύθηκε:

— Πλήν τής τυπικής λογοδοσίας μου, μας
είπε, που βγάξω κάθε χρόνο, θα βγάλω κι' ένα φυλ-
λάδιο στην γλώσσα τού Λαού, στην ζωντανή, στην
ειλικρινή γλώσσα. Θέλω να μιλήσω άπ' εύθείας
με τούς εκλογείς μου, δίχως ναχω ανάγκη άπό με-
σίτες να τούς τή εξηγήσουν και συνεπώς να τούς τή
παρामορφώσουν, όπως τούς συμφέρει, τά λόγια μου. Τά
τούς 'πῶ τί έκαμα, και θα τούς τή 'πῶ με τήν
γλώσσα που να τήν νοιώθη κι' ή τελευταία, ακόμη
ανθρωπος που μόλις μπορεί να συλλαβίση. Δέν θέλω
ψεύτικα πράγματα. Στην δουλειά μου έχω πάν-
τοτε οδηγό τήν ειλικρίνεια, και τήν ειλικρίνεια
θαχω και τώρα ως άπολογητή τής δουλειάς μου.

— 4 —

ΑΠΟ τήν όλιγοστιγμη κουδέντα που έκαμαμα μαζί
του, τήν τόσο εύχάριστη, τόσο άποκαλυπτική,
άλλά και τόσο αισιόδοξη, αὐτό μας ένθουσίασε πε-
ρισσότερο. "Οχι άπό φανατισμό γιά τήν γλώσσα
του λαού. "Οχι άπό χαρά γιαν' ή 'Αλήθεια άπο-
κτῆ τόσο δυνατά και τόσο άξια πρωτοπαλλήκαρα,
γιά τόν μεγάλο, γιά τόν τίμιο και γιά τόν ένθικο
άγωνα της. "Οχι άπό φιλολογική ξηρασία.

"Ολ' αὐτά κατά μέρος. Τή βιβλίον που σχεδιά-
ζει να βγάλῆ ή Δημαρχία μας θα είν' ανώτερο
άπό δλ' αὐτά. Γιατί θαχη γενικώτερο χαρακτήρα.
Θάνε τή πρώτο έπίσημο βιβλίον που θάπευθύνεται

